

1 Νοεμβρίου 2019

Η επικοινωνία με τους κωφούς γονείς μου πάντα ήταν άριστη

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Με την Ξένια γνωριστήκαμε τυχαία σε πρόβες Ερασιτεχνικού Θεάτρου. Αυτή δεν είχε ασχοληθεί ποτέ με το θέατρο αλλά ο αρραβωνιαστικός της επέμενε ότι θα ήταν καλή εμπειρία και για τους δύο. Όπως μου ανέφερε μέρες μετά, πάντα θα αργούσε λίγο στις πρόβες γιατί θα έπρεπε να βγει στο απογευματινό δελτίο γνωστού τηλεοπτικού καναλιού ως Διερμηνέας Νοηματικής Γλώσσας.

Από την πρώτη στιγμή ξεκίνησα τις απανωτές ερωτήσεις για το πώς έμαθε νοηματική, πως μπορεί κάποιος να μάθει, που κάποιος μπορεί να εργάζεται ως

διερμηνέας νοηματικής κλπ. Η Ξένια μου εξήγησε ότι η νοηματική λόγω των κωφών γονιών της υπήρξε σχεδόν η πρώτη της γλώσσα.

Οι γονείς της από μικρά μωρά ήταν κωφοί. Κανείς όμως δεν γνωρίζει αν γεννήθηκαν κωφοί ή μετέπειτα έγιναν από κάποια παιδική ασθένεια καθώς τα προηγούμενα χρόνια στην Κύπρο η Ιατρική δεν είχε φτάσει σε αυτά τα επίπεδα. Ωστόσο μεγάλωσαν και πήγαν σχολείο στην τότε Σχολή Κωφών στην Μόρφου όπου εκεί διέμεναν τις καθημερινές και τα Σαββατοκύριακα επέστρεφαν στα σπίτια τους. Γι' αυτούς η σχολή αυτή τους βοήθησε να εξελιχθούν αλλά και να γνωρίσουν κι άλλα άτομα με απώλεια ακοής.

Μετέπειτα ο κ. Σωτήρης και η κ. Δώρα συνέχισαν ως ζευγάρι και απέκτησαν την Ξένια και τον αδελφό της. Η Ξένια και ο αδελφός της παρόλο που δεν έχουν απώλεια ακοής από μικρά επικοινωνούσαν με την νοηματική γλώσσα και ανέπτυξαν περισσότερο τα ελληνικά με την βοήθεια της γιαγιάς τους. Παρόλα αυτά δεν στερήθηκαν τίποτα όσο αφορά την γονική φροντίδα καθώς ήξεραν ότι απλά με το άγγιγμα θα μπορούσαν να είχαν την φροντίδα και την σημασία που είχαν τα υπόλοιπα παιδιά με αναφορά προς τους γονείς τους.

Η Ξένια όπως λέει η τεχνολογία ήταν σύμμαχος τους σε κάθε δυσκολία που μπορεί να είχαν. Τα κουδούνια με φως αντί με ήχο, οι ειδοποιήσεις με διάφορους άλλους τρόπους ευκόλυναν πάντα την επικοινωνία τους και δεν ένιωσαν ποτέ ότι κάτι τους λείπει. Συγκεκριμένα πολλές φορές η Ξένια αναφέρει ότι ζήτησε κάποιες φίλες της οι οποίες στην εφηβεία είχαν συχνά τα τηλεφωνήματα για το τι κάνουν και που είναι από τις μητέρες τους, πράγμα που εκείνη δεν μπορούσε να έχει. Πλέον με τις βιντεοκλήσεις και τα μηνύματα επικοινωνεί άμεσα με τους γονείς της καθημερινά.

Τα χρόνια στο σχολείο κύλησαν με το ίδιο τρόπο καθώς η αδυναμία των γονιών της να ακούσουν δεν σήμαινε ότι θα υπήρχε οποιαδήποτε αδυναμία στην πρόοδο της. Χαρακτηριστικά ανέφερε πως πάντα είχε ιδιαίτερη ευαισθησία σε όποια παιδιά είχαν κάποια διαφορετικότητα. Δεν μπορούσε να ακούσει κάποιο παιδί να μειώνει για οποιοδήποτε λόγο κάποιο άλλο παιδί καθώς γνώριζε από τους ίδιους της τους γονείς ότι δεν υπάρχουν «αδυναμίες». Γι αυτό ασχολήθηκε αργότερα ως επαγγελματίας διερμηνεύτρια Νοηματικής και συνοδός σε παιδιά με παρόμοια θέματα. Σπούδασε επίσης και ξενοδοχειακά.

Οι γονείς της εργάζονταν κανονικά ενώ ο πατέρας της ξεχώριζε πάντα για τις χορευτικές του ικανότητες όπου και βραβεύτηκε πολλές φορές. Μπορεί να μην ακούει, ωστόσο από παιδί ανέπτυξε τον ρυθμό μέσα του, πράγμα που τον οδηγεί να χορεύει με βάση τον ρυθμό. Έτσι οι αδυναμίες γίνονται δύναμη και αποδεικνύουν

οτι ο άνθρωπος όλα τα μπορεί αν προσπάθει και αγαπά τον εαυτό του.

Η Ξένια και η οικογένεια της είναι ένα όμορφο παράδειγμα προς όλους. Η αγάπη, το πείσμα για αξιοπρεπή ζωή αλλά και η δύναμη της οικογένειας δεν τους άφησε ποτέ να μην “ακούσουν” τις χαρές της ζωής.

Επιμέλεια κειμένου: ΧΜ

Πηγή: bebemou.com